

רשומות

ספר החוקים

16 באוגוסט 1959

291

י"ב טאב תשי"ט

צמוד

210	.	.	.	חוקי-יסוד: הכנסת (תיקון מס' 3), תשי"ט--1959
210	.	.	.	חוק הארנונה לפיצוי נזקי מלחמה (תיקון מס' 2), תשי"ט--1959
210	.	.	.	חוק וכי רדיפות הנאצים (הארכת מועד), תשי"ט--1959
211	.	.	.	חוק הרישיות המקומיות (גימלאות לראש רשות וסגניו), תשי"ט--1959
215	.	.	.	חוק הרישיות המקומיות (הימל סעד ונזפש), תשי"ט--1959
218	.	.	.	חוק לתיקון פקודת העיריות (מס' 16), תשי"ט--1959
220	.	.	.	חוק הערבותות לסחר-חוק, תשי"ט--1959

חוק-יסוד: הכנסת (תיקון מס' 3) *

1. בחוק-יסוד: הכנסת¹, אזורי סעיף 45 יוסף סעיף זה:
"מתי דרוש רוב 46. הרוב הדרוש לפי חוק זה לשינוי הסעיפים 4, 44 או 45 יהא דרוש
להחלטות מליאת הכנסת בכל שלב משלבי החקיקה, למעט הזיון בהצעה
לסדר יומה של הכנסת. לענין סעיף זה "שינוי" – בין מפורש ובין
משתמע."

חוספת סעיף 46

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

* נוקבל בכנסת ביום ג' באב תשי"ט (6 באוגוסט 1959); הצעת החוק נתפרסמה בה"ח 272, תשי"ט, עמ' 151.
1 ס"ח 214, תשי"ח, עמ' 69.

חוק הארנונה לפיצוי נזקי מלחמה (תיקון מס' 2), תשי"ט-1959

1. בסעיף 3 לחוק הארנונה לפיצוי נזקי מלחמה, תשי"א-1951¹, במקום סעיף קטן (ג) יבוא סעיף קטן זה:

תיקון סעיף 3

"(ג) נזקי המלחמה שהקרן תשמש לפיצוי בעדם יהיו –
(1) נזקים בגופם של נכסים;
(2) נזקים עקיפים שנגרמו לנכסים שבישוב ספר כפי
שיוגדרו בתקנות שיוקנו על ידי שר האוצר, באישור ועדת
הכספים של הכנסת."

לוי אשכול
שר האוצר

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

* נוקבל בכנסת ביום ג' באב תשי"ט (6 באוגוסט 1959).
1 ס"ח 68, תשי"א, עמ' 41.

חוק נכי רדיפות הנאצים (הארכת מועד), תשי"ט-1959

1. הזכות לחבוע תגמול לפי חוק נכי רדיפות הנאצים, תשי"ז-1957¹, ותחישן כיום ששה חדשים מיום פרסומו של חוק זה ברשימות, על אף האמור בסעיף 6 (ב) לחוק האמור.

הארכת מועד

לוי אשכול
שר האוצר

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

* נוקבל בכנסת ביום ג' באב תשי"ט (6 באוגוסט 1959).
1 ס"ח 226, תשי"ז, עמ' 103.

חוק הרשויות המקומיות (נימלאות לראש רשות וסגור), תשי"ט-1959 *

הגדרות

1. בחוק זה -

"רשות" - עירייה או מועצה מקומית;

"ראש רשות" - לרבות סגן שכיהן במשכורת;

"כהונה" - מילוי התפקיד של ראש רשות להוציא הפסקות במילוי התפקיד שאינן באות במנין תקופת הכהונה לפי חוק זה;

"משכורת חדשית" - לגבי ראש רשות שחזל לכהן - החלק השנים עשר של סך כל המשכורות לרבות התוספות הקבועות שאושרו לענין זה בתקנות (להלן - התוספות הקבועות). ששולמו לו בעד שנים עשר חדשי כהונה האחרונים לפני שחזל לכהן;

"המשכורת הקבועה" - לגבי אדם פלוני בתורדש פלוני - שיעור המשכורת, לרבות התוספות הקבועות, המגיעה באחד לאותו הודש לראש רשות שדורות משכורתו כדריגת המשכורת החדשית של אותו פלוני ערב חזילו לכהן;

"קיצבה" - סכום המשתלם לפי חוק זה מדי הודש לראש רשות שחזל לכהן (להלן - קיצבת פרישה) או לשאייריו של ראש רשות או של בעל קיצבת פרישה (להלן - קיצבת שאיר), הכל לפי הענין;

"מענק" - סכום חד-פעמי המשתלם לפי חוק זה לראש רשות שחזל לכהן או לשאייריו; "גימלה" - קיצבה או מענק.

זכות לקיצבת פרישה

2. ראש רשות שחזל לכהן זכאי לקיצבת פרישה אם נחמלאו בו שתי אלה:

(1) הוא בן חמישים ומעלה, או שהרא למטה כגון חמישים אלא שזערה רפואית, לפי סעיף 30, קבעה כי בגלל מצב בריאותו אין הוא מסוגל להשתכר כדי מחייתו ואין לו מקור הכנסה אחר כדי מחייתו;

(2) ערב חזילו לכהן היה ראש הרשות לאחר שכיהן כראש רשות שש שנים.

חישוב תקופת הכהונה

3. בחישוב תקופת הכהונה של ראש רשות, לענין חוק זה -

(1) יצורפו יחד כל זמני כהונתו כראש רשות, בין שלפני החילתו של חוק זה ובין שלאחריה; וכן כל הזמנים שאותם כיהן כשכיר לפני כהונתו כראש רשות וברצוף לה, כיושב ראש, או כסגן יושב ראש בשכיר, של ועד מקומי או של ועד קהילה, או כנשיא, או כיושב ראש ועד של אגודה שיוטופית שהוקמה על פי פקודת האגודות השיתופיות¹, ושמיילאה לרעה שר הפנים, ומקירדי רשות בתחומה של הרשות לפני הקמתה;

(2) הזמן העודף על סך כל תקופת הכהונה שאינו עולה כדי שנה תמימה יחושב כל הודש מלא כחלק השנים עשר של השנה;

(3) הזמן העודף על סך כל תקופת הכהונה שאינו עולה כדי הודש אך עולה על חמישה עשר יום יחושב כהודש מלא; ושאינו עולה על חמישה עשר יום לא יבוא במנין.

* נחקקל בכנסת בית ד' באב תשי"ט (6 באוגוסט 1959); הוצעת החוק ודיוני הסגור בופורסמו ב"חוק השנים עשר", עמ' 231.
1 חוקי אידי בוד' אי, פרק ב' עמ' 336.

4. בחישוב תקופת הכהונה לפי סעיף 3 יבואו במנין גם הפסקות שחלו בעבודת ראש הרשות מאזי הטעמים האלה:

הפסקות הבאות במנין

- (1) פגרה, חופשה, מנוחה, תאונה בעבודה או מחלה;
- (2) שירות זכאי כמשמעותו בחוק החיילים המשותתרים (החזרה לעבודה), תש"ט-1948²;
- (3) שירות חלקי, כמשמעותו בחוק החיילים המשותתרים (החזרה לעבודה), תש"ט-1948, או שירות מילואים כמשמעותו בחוק שירות הכשרון, תש"ט-1949³;
- (4) הפסקה אחרת שנקבעה בתקנות כגילויי הפסקת את הזמן של הכהונה.

5. שיעורה של קיצבה חודשית לראש רשות שחזל לכהן תהיה שליש אחת מהמשכורת הקבועת כפול במספר חודשי כהונתו כראש רשות, וארלה —

שיעור קיצבת פרישה

- (1) לגבי חדשי הכהונה שבהם היה ראש רשות בגיל ששים ומעלה תהיה הקיצבה בשיעור של חצי אחת מהמשכורת הקבועת כפול במספר אותם החודשים;
- (2) הקיצבה למי שכיהן כראש רשות יותר מעשר שנים לא תפחת מ-50% מהמשכורת הקבועת;
- (3) הקיצבה לא תעלה על 70% מהמשכורת הקבועת.

6. לגבי אשה שכיהנה כראש רשות יבוא לענין סעיף 2(1), "ארבעים וחמש" במקום "חמישים" ולענין סעיף 5(1), "חמישים וחמש" במקום "ששים".

דין אשת ראש רשות

7. מי שחזל לכהן כראש רשות לאחר שכיהן שנה אחת לפחות, ואינו זכאי לקיצבה יושלם לו מענק בסכום של 11% ממשכורתו החודשית כפול במספר חודשי כהונתו.

מענק למי שאינו זכאי לקיצבה

8. ראש רשות שחזל לכהן וקיבל מענק לפי סעיף 7 ואחרי כן חזר לכהן כראש רשות, הכהונה בידו: רצה — יחזיר לקופת הרושות, תוך שנה אחרי שחזר לכהן כראש רשות, את המענק, ואז הצורך בהגנתו שבעדה יחזור המענק לתקופת כהונתו החדשה, רצה — לא יחזיר, ובמקרה זה לא תבוא התקופה שבעדה קיבל את המענק במנין תקופת הכהונה לענין חוק זה.

דין ראש רשות שחזל לכהן

9. מי שחזל לכהן כראש רשות והוא זכאי לגמול חופשה בעד חופשה שלא ביצל ושהיה זכאי לה לפי החוק ערב חזלו לכהן, לא יהיה זכאי לתשלום קיצבתו אלא לאחר התקופה שבעדה שולם לו התשלום האמור.

תשלום קיצבה אחרי חופשה

10. שר הפנים ישאי לקבוע בתקנות כללים, שלפיהם יהיה ראש רשות וישאי, עם היבחרו לכהונתו, ליותר על גימלאות שהוא ושאיריו זכאים להם, בתנאי שיעורה לרושות לשלם תשלומים חודשיים לשם שמירה על זכויות וזכות שאיריו לגימלאות במקום עבודתו שבו עבד ערב היבחרו, ובלבד שסכום כל תשלום חודשי לא יעלה על 11% ממשכורתו באותו חודש.

יותר על גימלאות למען תגמולים

11. ראש רשות שהורשע על עבירה פלילית בקשר לעבודתו כראש רשות, לא יהא זכאי לגימלה אם לדעת בית המשפט יש העבירה משום קלון; אולם ישאי בית המשפט בפסק הדין המרשיע אותו לקבוע כי תשולם לו הגימלה שהוא היה זכאי לה או חלק ממנה, אם העבירה שהורשע בה אינה מעילה בנכסי הציבור או באמונו.

שלילת זכויות לגימלה

² ס"ח 6, תשי"ט, עמ' 113.
³ ס"ח 25, תשי"ט, עמ' 271.

12. אלה הם שאיריו של נפטר, לענין חוק זה –

שאירים

- (1) מי שהיתה אשתו בשעת מותו, לרבות מי שהיתה ידועה באיבור כאשתו וגרה עמו אותה שעה, וכל ערו לא נישאה (להלן – אלמנה);
- (2) מי שהיה בעלה בשעת מותו ואינו מסוגל לכלכל עצמו ואין לו הכנסה כדי מחייתו ועיקר פרנסתו היתה על הנפטר; ו
- (3) ילדו שלא הגיע לגיל 18, או שהגיע לגיל 18, אך אין לו הכנסה כדי מחייתו ואינו מסוגל לכלכל עצמו, ובכלל זה ילד חורג, ילד מאומץ ובכד שכל פרנסתם עליו;
- (4) בן משפחה אחר, אשר תלותו בנפטר היתה מיובה להגדלת משכורתו או קיצבתו האחרונה של הנפטר לפני מותו; ואם במות הנפטר לא היה להרכב המשפחה השפעה על שיעור המשכורת המשתלמת לראש הרשות – בן משפחה אשר תלותו בנפטר הוכרה לפי כללים שנקבעו בחקנות.

13. ראש רשות שנפטר, ואילו חדל אותה שעה לכוון כראש רשות היה זכאי לקצבה תשולם לשאיריו מיום פטירתו וכל עוד הם בבחינת שאירים, קצבה חדשית בשיעור שהיה זכאי לה אילו לא נפטר; היתה קצבה זו פחותה מ-50% ממשכורתו האחרונה של ראש הרשות, ישולם לשאיריו גם מענק בסכום של פי שנים עשר מהמשכורת האחרונה ששולמה לנפטר.

14. ראש רשות שנפטר לפני שהגיע לגיל המישים ואחרי שכיהן כראש רשות שש שנים לפחות, תשולם לשאיריו מיום פטירתו וכל עוד הם בבחינת שאירים, קצבה חדשית בשיעור שהיה זכאי לה אילו הגיע לגיל המישים לפני שחזל לכוון.

15. ראש רשות שנפטר ואין שאיריו זכאים לקצבה – ישולם להם מענק בשיעור של 11% ממשכורתו החודשית כפול במספר חדשי כהונתו כראש רשות; אופן חלוקת המענק בין השאירים ייקבע בחקנות.

16. שאירים הזכאים לקצבה לפי הסעיפים 13 או 14 רשאים לבחור במענק לפי סעיף 15 במקום הקצבה המגיע להם, אם ראה שר הנציג שהבחירה היא לטובתם.

17. בעל קצבת פרישה שנפטר, תשולם לשאיריו, כל עוד הם בבחינת שאירים, קצבה חדשית בשיעור שהיה משתלם לו אילו לא נפטר.

18. אלמנה שהיא זכאית לקצבה ונישאה – ישולם לה מענק הקצבה שהיתה זכאית לה לאחרונה לפני הנישואין כפול שלושים ושש.

19. לא היו השאירים סמוכים על שולחן אחד, יקבע שר הנציג, או מי שנתמנה על ידיו, למי מהם ישולמו הקצבות המגיעות לשאירים, אופן חלוקתן ביניהם ובאיזה אופן יחולו הנראות סעיף 21.

20. (א) מי שנזגש מאשתו ואגב כך נתחייב בתשלום מזונותיה על פי פסק דין או על פי הסכם בכתב, ונפטר, יהא דין הגרושה, לענין חוק זה, כדין אלמנה, אלא שקצבתה לא תעלה על סך דמי המזונות שאותו אדם היה חייב בהם ערב פטירתו.

(ב) חל שינוי ביבור במשכורת הקובעת מאז בקשה זכות הגרושה לקצבה, רשאי שר הפנים, או מי שנתמנה על ידיו, לשנות את קצבתה לטובתה לפי חישובים ונימוקים שבית משפט היה רשאי לעשות זאת לגבי מזונותיה, אילו לא נפטר הוויב.

21. בעל קיצבה טרישה שיש לו הכנסה משכר או מקיצבה שלא לפי חוק זה המסתלמים מאוצר המדינה או מקופה אחרת עוקבתה כקופה ציבורית לענין סעיף 28 לחוק שירות המזרקה (גימלאות), האג"ד-1955⁴. הקיצבה לפי חוק זה בצידוף והכנסה האמורה עודפות על המשכורת הקובעת, והפחת הקיצבה לפי חוק זה בטכום הערוך; והוא הדין בשאר בעל קיצבה שיש לו הכנסה כגמור.
22. גימלה השולם מקופת הרישות המקומית וזיבה כזין וזכ של הרישות המקומית.
23. קיצבה השולח בתום כל חודש.
24. הרואה עצמו מקופה על ידי החלטה לפי סעיף 19 או לפי סעיף 20 (ב) רשאי לערער עליה לפני בית המשפט המחוזי.
25. זכות לגימלה אינה ניתנת להעברה, לערובה, לשעבוד או לעיקול בכל דרך שהיא, אלא לשם תשלום מזונות המגיעים מהזכאי לפי מסך דין של בית משפט או של בית דין מוסמך.
26. קופת הרישות אינה רשאית לקוד גימלאות כנגד חוב המגיע מן הזכאי לגימלה, חוץ מהרבות אלה:
- (1) מפורעות שקיבל הזכאי מקופת הרישות על חשבון גימלאות;
 - (2) הלואות שקיבל הזכאי מקופת הרישות או שהיא ערבה להן;
 - (3) סכומים ששולמו לזכאי מקופת הרישות בטעות ולמעלה מן המגיע על חשבון משכורתו או גימלאותיו;
 - (4) סכומים שהזכאי קיבל מצד שלישי על חשבון פיצויים כאמור בסעיף 27.
27. (א) ויה המקרה שהייב את הרישות לתשלום גימלה משמש עילה גם לחייב צד שלישי בתשלום פיצויים לאותו זכאי לפי פקודת הנוזקין האזרחיים, 1944⁵, או לפי חלק ב' לחוק הביטוח הלאומי, השי"ד-1953⁶, רשאית הרישות להברע מאותו צד שלישי פיצוי על הגימלה ששילמה או שהיא שתידה לשלמה, עד לשיעור הפיצויים שהייב בהם הצד השלישי.
- (ב) הזכאי לגימלה חייב להשיט כל עזרה ולעשות כל פעולה סבירה כדי לסייע לרישות במימוש זכויותו לפי סעיף זה ולא יעשה כל פעולה העלולה למנוע בעד מימושה; קבע בית המשפט לפי בקשת הרישות כי הפור הזכאי לגימלה הוראת סעיף זה – רשאי הוא לשלול ממנו את הזכות לגימלה, כולה או מקצתה.
28. היה צד שלישי חייב בפיצויים האמורים בסעיף 27, הכרירה בידי הזכאי, לכוור בגימלה או בפיצויים.
29. לענין סעיף 65 לפקודת הנוזקין האזרחיים, 1944, רואים גימלה כזכות הנובעת מחוזה.
30. (א) שר הפנים יקבע ועדה של שלושה רומאים להיות ועדה רפואית לענין חוק זה.
- (ב) לעדה יהיו כל הסמכויות שאמשר להענין לעדה הקירה לפי פקודת ועדות הנוזקין⁷, והיא תהא מוסמכת לירוש כל ידיעה ולחייב את מבקש הגימלה להתייצב לפנייה, ואין אזור החלטתה ולא כלות.
- (ג) שר הפנים יקבע שכר טרחה לעדה והוא ישולם על ידי הרישות.

קיצבה ומשורת

גימלה מקופת הרישות המקומית

אימתי משלמים קיצבה

ערעור במקרים מסוימים

העברת זכות לגימלה

הגבלה על קידום מהרבות אלה:

הביטוח בגד צד שלישי

ברירה בין גימלה לפיצויים

הגימלה-זכות שגורוה

ועדה רפואית

4 ט"ז תמוז, תש"ד, עמ' 135.
 5 ע"ד 1944, תוס' א, מס' 1321, עמ' 53.
 6 ס"ח 137, תשי"ד, עמ' 6.
 7 חוקי אי"י, כרך א"י, פרק כ"א, עמ' 152.

31. שר הפנים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להזקיק תקנות הכלל והנגזע לביצועם, לרבות תקנות בדבר –

- (1) סדרי הגשת תביעות לגימלאות;
- (2) דיגים והשכונות, הצהרות ומצודות שהוצא הגימלאו או מקבלה חייב להגיש לשם מניעת תשלומי יתר ותשלומי כפל;
- (3) הקמת קרן שמורה או סידורים מספיים אחרים שישות זייבת לעשותם כדי להבטיח תשלום גימלאות.

32. סעיף 53 (ג) לפקודת העיריות – בטל.

33. (א) ראש רשות שהדל לכהן לפני תחילת חוק זה, ולא שולמה לו קיצבה, ואילו חוק זה היה בתקפו אותה שעה היה זכאי לקיצבה, ושולמו לו אותה קיצבה מיום תחילת חוק זה.

(ב) ראש רשות שהדל לכהן לפני תחילת חוק זה או שאינו של ראש רשות שנפטר לפני תחילת חוק זה, ושולמה לו קיצבה באישורו שר הפנים לפני תחילת חוק זה, תשולם לו הקיצבה אחרי קבלת חוק זה בשיעורים שאושרו על ידי שר הפנים, או בשיעורים שהיה זכאי להם לפי חוק זה, לפי השיעור הגבוה יותר.

34. תחילתו של חוק זה מיום י"א בניסן תשי"ח (1 באפריל 1958).

דוד בן גוריון ישראל ברייהודו
ראש הממשלה שר הפנים

יאחק בן-צבי
נשיא המדינה

8 ע"ר 1958, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.

חוק הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש), תשי"ט-1959 *

1. (א) בחוק זה –

"מוטד" – מלון, בית אירוח, פנטיון, בית לינה וכיוצא באלה, בית הכרמא, בית החלמה וכיוצא באלה, מטעדה, בית קפה, בר, מזנון, קניינה וכיוצא באלה, לרבות מועדון לילה, מועדון קלפים, אולם משחקים וכיוצא באלה, אך למעט מועדון שאינו מתנהל לשם השגת רווחים;

"שירות" –

- (1) אכסון וכן אוכל ושתייה לצניכה במקום בתיבתו;
- (2) במוטד שגורמים בו דמי כניסה לשם קבלת אוכל ושתייה כאמור – גם רשות הכניסה למוטד;
- (3) רשות השימוש בצידוד או במיתקניו של המוטד שאינם ציוד או מיתקן של ספורט;

* מתקבל בכנסת ביום ב' באב תשי"ט (6 באוגוסט 1958); הצעת החוק ודבריו הסגור והפרסמו בה"ח 370, תשי"ט, עמ' 33.

		<p>“רשות מקומית” – עירייה או מועצה מקומית;</p> <p>“ראש רשות מקומית” – בעירייה – ראש העירייה, ובמועצה מקומית – יושב ראש המועצה.</p> <p>(ג) בוכח שר הפנים, כי הוזהר רשות מקומית משמש בעובות מסוימות לנופש או להכרזה, ושאינו הוא להכריז על כך בצור, ומשעשה כן יהיה בתחום אותה רשות מקומית דין חדר או מקום לינה המשמשים לנופש או להכרזה כדין מוסד.</p>
הטלת היטל	2.	<p>רשות מקומית רשאית, בתוקף עזר –</p> <p>(1) להטיל על בעל מוסד שבמחומה לגבות ממקבלי שירותיו היטל שלא יעלה על 10% מן התמורה הנצמדת בעד שירות במוסד, ועל 20% מהתמורה במועדון לילה, במועדון קליפים או באולם משחקים (להלן – היטל);</p> <p>(2) לדרג את ההיטל בשיעורים שונים לפי סוגי המוסדות או דרגותיהם או לפי העובות שבהן ניתנים השירותים, או גם לפי זה וגם לפי זה.</p>
אחריות לגביית ההיטל	3.	<p>קיבל בעל מוסד תמורה בעד שירות שעליו הוא חייב לגבות היטל, חייב הוא לשלם לרשות המקומית סכום השווה להיטל בין שגבה את ההיטל ממקבל השירות ובין שלא גבה אותו.</p>
דירוג המוסד	4.	<p>נקבע דירוג להיטל, ונקבע הרשות המקומית דרגתו של כל מוסד באותו דירוג ותדע לבצע המוסד על הדרגה וכל שיגור בה.</p>
הוראה הנמוכה פטורה מהיטל	5.	<p>בעל מוסד שדרגתו היא הנמוכה ביותר וכן בעל מוסד ששיקרי עסקו הוא מכירות משקף אות קליב – אינו חייב בגביית היטל בעד שירות במוסד.</p>
ועדת שומה וועדת ערר	6.	<p>הטילה רשות מקומית היטל, חקים על ידה לענין זה ועדת שומה (להלן – ועדת שומה) וועדת ערר (להלן – ועדת ערר) ותפרסם הודעה על הרכיבן ועל מעגן בדרך שהיא מפורסמת הודעה על הטלת ארנוניותיה.</p>
הרכב הועדות	7.	<p>ועדת שומה וועדת ערר תהיה כל אחת של שלושה.</p>
הרכב ועדת השומה	8.	<p>מועצת הרשות המקומית תבחר בכל חברי ועדת השומה; אחד מהם יהיה חבר המועצה, ושנים לא יהיו חברי המועצה, מהם אחד לפחות שייבחר על פי המלצת ארגונים הנראים למועצה כמייצגים את בעלי המוסדות שבתחום הרשות המקומית או כל חלק מהם.</p>
הרכב ועדת הערר	9.	<p>מועצת הרשות המקומית תבחר בשני חברים של ועדת הערר, מהם אחד לפחות שייבחר על פי המלצות ארגונים הנראים למועצה כמייצגים את בעלי המוסדות שבתחום הרשות המקומית או כל חלק מהם. שר הפנים ימנה את החבר השלישי בוועדת הערר, והוא ישמש יושב ראש בוועדה.</p>
מגין חוקי	10.	<p>שני חברי הועדה ובהם היושב ראש יהיו מגין חוקי בוועדת השומה ובוועדת הערר.</p>
הכרעת היושב ראש	11.	<p>בתחלקי הודעות במושב שנים של ועדת שומה או של ועדת ערר, יבוא הענין לדיון במושב שלושה; לא היה רוב לעומ דעה במושב שלושה – יכריע היושב ראש, בין שתי ההצעות הנמוכות ביותר, הן בדיון על שומה או קביעת היטל והן בדיון בקביעת דרגה או בשיבוייה.</p>
טורי הדיון	12.	<p>ועדת השומה וועדת הערר יקבעו בעצמן את סדרי עבודתן ודיוניהן במידה שלא נקבעו בתוקף זה או בתקנות.</p>

13. בעל מוסד שאיגו מגיש למקבלי שירותיו חשבוניות נכתבו ואיגו מגהל ספרי חשבוניות בכלל או בצורה שנקבעה בהקנות, רשאית ועדת השומה לאמור את היקף השירותים שהוא בוחן והרשות המקומית תקבע את ההיטל לפי אותו אומדן.
14. הרואה עצמו נפגע על ידי אומדן ועדת השומה או על ידי תביעת רשות מקומית לתשלום היטל או על ידי קביעת הריגה למוסד או על ידי שינויה, רשאי לערור לפני ועדת הערר בדרך ובמועד שנקבעו בחוק העזר.
15. (א) הערורי והרשות המקומית רשאים לערער על החלטת ועדת הערר לפני בית המשפט המחוזי שבתחום שיפוטו נמצא תחום הרשות המקומית, ואין לערער על החלטת בית המשפט המחוזי בערעור כאמור אלא ברשות בית המשפט בהקודה משפטית בלבד.
(ב) הערעור יוגש לא יאחר מהיום השלישיט לאחר היום שבו נמסרה למערער הודעה על החלטת ועדת הערר.
16. שר המשפטים יקבע בהתקבות את זרכי הגשתו של ערעור לפי חוק זה ואת סדרי הדין בו.
17. הגשת ערעור לפי חוק זה אינה מעכבת את גביית אותו וזלך מההיטל שאין עליו ערעור.
18. מקבל שירות במוסד חייב לשלם לבעל המוסד בשעת החשלום של תמורת השירות, סכום השווה להיטל שבעל המוסד חייב לגבות עקב השירות, והוא על אף האמור בכל חוק הדין בפיקוח על המחזירים; בחוק עזר לפי חוק זה מתור לקבוע הוראות נוספות בדבר גביית הסכום ממקבל השירות ובהר מתן אישור על קבלתו.
19. (א) בעל מוסד ישלם לרשות המקומית בסוף כל חודש את כל סכומי ההיטל שנתחייב בגבייתם במשך החודש; אולם אם נוכח ראשו הרשות המקומית שקיימת טכנה של סיכול גביית הסכומים שגבו על ידי בעל המוסד או שנתחייב בגבייתם, אם לא ישלמה מיד לרשות המקומית, רשאי הוא לדרוש נכתבו מבעל המוסד לשלם לה תוך 48 שעות ממסירת הדרישה את כל סכומי ההיטל שנתחייב בגבייתם עז למסירת הדרישה ושטרם שילם לה, ובעל המוסד חייב לקיים דרישה זו.
(ב) רשות מקומית רשאית לקבוע בחוק עזר מועדים ארוכים יותר לתשלום ההיטל.
20. לא שולם ההיטל תוך שלשיט יום מתום המועד שנקבע לחשלומו לטי סעיף 19, חייב בעל המוסד לשלם, נוסף על ההיטל, קנס בשיעור של 2% לכל חודש של פוגור; ובלבד שסך כל הקנס לא יעלה על 24% מהסכום שנתחייב; אולם אם הוגש ערר או ערעור בדבר ההיטל, יחליטו ועדת הערר או בית המשפט, הכל לפי הענין, אם ובאיזה שיעור ישולם הקנס, ומשהחליטו שישולם קנס יקבעו את המועד שתחל ממנו תלה חובת תשלום הקנס שלא יהיה מאוחר מיום מתן ההחלטה בערר או בערעור, הכל לפי הענין.
21. במידה שאין עוד ערר או ערעור על האומדן או על קביעת ההיטל, רשאית הרשות המקומית, על פי ועודה של ראש הרשות, לגבות את ההיטל, לרבות קנס הפיגורים שנתחייב עליו, בדרך שמוציאים לפועל פסק דין של בית משפט השלום.
22. על אף האמור בחוק זה לא ישולם היטל לפני בקשר לשירות שעליו משולם לרשות המקומית היטל עיבוגים לפי כל חיקוק.

23. מקום שבחוק זה או בתקנה או חוק עזר על סיו מוטלת חובה על בעל המוסד, ובעל המוסד אינו ניתן לזיהוי או שאין למצאו, חייה באותה חובה גם כל מי שמנהל בפועל את המוסד או שאחראי לניהולו או מי שמקבל במישרין את ההחלטות מן המוסד, כולן או מקצתן, וכל סעד שניתן לבעל המוסד בקשרי להטלת חובה זו ניתן גם להם.
24. שני הפנים רשאי, בצד, למטור מהוראות חוק זה או חוקי העזר שניתנו על סיו, מכולן או מקצתן, סוגים של מוסדות או סוגים של מקבלי שירותים בגסיבות המצדיקות זאת לדעתו, ומותר לסייג פטור מניטל בטיגים ותבגאים הנראים לשני הפנים, לרבות קביעת אחרו או שיצור גמיכים יחוי.
25. הרשות המקומית חייבת להקדיש את הניטל למטרות סעד בתנומית.
26. על חוקי עזר לפי חוק זה יחולו בעירייה הרואות סעיף 99 למקודת העיריות, 1934¹, ובמפעלה מקומית הרואות סעיף 9 למקודת המועצות המקומיות, 1911².
27. פסקה 22 לסעיף 98 למקודת עיריות, 1934 — בטלה, וכל חוק עזר שהיה בתקפו ערב החילוח של חוק זה מכות הפסקו האמורה, וראים אחרו מיום תחילתו של חוק זה כאילו תותקן על סיו חוק זה ביום תחילתו, אולם תקפו של חוק עזר כאמור יקפו כיום שנה אחת מיום תחילתו של חוק זה, אם לא נתבטל או נשתנה על ידי חוק עזר לפי חוק זה לפני אחרו מועד.
28. שני הפנים ממוגה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו.

הכנת בעל המוסד

פטור מטעם שר הפנים

יעוד בספי הניטל

הוראות בטפות בדבר חוקי העזר

ניטול והוראות מעבר

ביצוע ותקנות

ישראל ברי"ה הודעה
שור הפנים

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

1 ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 111, עמ' 1.
2 ע"ר 1911, תוס' 3 מס' 1151, עמ' 119.

חוק לתיקון מקודת העיריות (מס' 16), תשי"ט-1959*

1. האמור בסעיף 80 למקודת העיריות, 1934¹ (להלן — המקודת), יסומן בסעיף קטן (א) ודאורייו יבוא סעיף קטן זה:
 (2) "שני הפנים רשאי, בצד —
 (א) לקבוע לכל העיריות בדרך כלל סוגים של העברות הספיים מסעיף הוצאה בתקציבה למשנהו שבאותו פיק, ללא אישור הממונה על המזון;
 (ב) להגביל לעירייה פלוגית, בשים לב לגודל התקציבה בלגיה, את גובה הסכום שהמועצה רשאית להעביר ללא אישור הממונה על המזון מסעיף הוצאה שבאחד מפיקי התקציבה לסעיף הוצאה אחר שבאותו פיק."

¹ במקבל הכנת מיום 27 ינון תשי"ט (9 באוקטובר 1959) הצעה החוק ויכרז הספי בתפרטמו ברי"ה דא"ה תשי"ט, עמ' 256.
 1 ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 111, עמ' 1.

החלטת סעיפים 92
עד 94 ובניטול
החלטת ה"ג

2. במקום הסעיפים 92 עד 94 והחלטת האחת עשרה לפקודה יבואו סעיפים אלה:
92. (1) ראש העירייה רשאי, על פי החלטת המועצה, להתקשר בחוזה בשם העירייה והוא רשאי לעשות כן גם ללא החלטת המועצה, אם נתמלאו תנאים אלה:

"חתימת חוזים
בשם העירייה

- (א) לכל הוצאה כספית הכרוכה בחוזה ניתנת הקצבה מתאימה בתקציב המאושר;
- (ב) תנאי החוזה אינם בסתירה לכללים שקבע שר הפנים לענין זה בתקנות, ובמידה שלא קבע אותם שר הפנים כאמור-- לכללים שקבעה המועצה לענין זה, בדרך כלל או לענין חוזים מיוחדים;
- (ג) ההוצאה הכספית הכרוכה בחוזה לא עלתה על סכום שקבעה המועצה, באישור שר הפנים, לענין זה.

(2) האמור בסעיף קטן (1) אינו גורע מהוראות הסעיפים 65 ו-81.

(3) פרטי החוזים שנחתמו שלא על פי החלטת המועצה יירשמו בפנקס שתנהל העירייה לענין זה.

93. חוזה של עירייה לנחן זכרון או מרגופולין, או חוזה לעבודה מיוחדת שאין להוצאות הכרוכות בו הקצבה מתאימה בתקציב המאושר, טעון אישור המועצה וכן אישור שר הפנים בכוננו.

חוזים הסעונים
אישור

94. (1) לא תקשר עירייה בחוזה להעברת מקרקעין או טובין, להזמנת טובין או לביצוע עבודה אלא על פי מכרז פומבי.

מכרזים ודרכי
קבלתן של הצעות

(2) שר הפנים יקבע בתקנות את צורת המכרז ואת דרכי הזמנת וקבלתן של הצעות המחירים, ורשאי הוא לקבוע בהן סוגים של חוזים כאמור, שבהם רשאית העירייה להתקשר ללא מכרז פומבי או ללא מכרז בכלל.

3. (1) במקום המלים "חוזמת העירייה" לפני סעיף 95 -- יבואו המלים "חתימת מסמכים".

(2) במקום סעיף 95 לפקודה יבוא סעיף זה:

95. (1) חוזה, כתב התחייבות או מעודה אחרת מסוג שקבע שר הפנים בתקנות ושיש בהם התחייבות כספית משענה העירייה, לא יחייבו אלא אם חתמו עליהם בשם העירייה בצד חותמת העירייה וראש העירייה וכן גזברה, ובאין גזבר -- עובד עירייה אחר הממלא את תפקיד הגזבר לפי החלטת המועצה; לא היתה בהם התחייבות כספית כאמור, לא יחייבו את העירייה אלא אם חתמו עליהם בשם העירייה בצד חותמת העירייה, וראש העירייה וכן מזכיר העירייה, ובאין מזכיר -- עובד עירייה אחר הממלא את תפקיד המזכיר לפי החלטת המועצה.

"חתימה על
מסמכים מסויימים

(2) לגבי התחייבות כספית שהיא בהחזמי סכום שקבע בתקנות, רשאי הגזבר, באישור המועצה, להסמיך עובד עירייה אחר להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף זה.

4. בסעיף 102 למקודד, אחרי סעיף קטן (ד) יודפס סעיף קטן זה: "ה) לא תיגלה המועצה לשנת כספים מלגות ארצות רכוש או ארצות כלליות, או לא אישר שר הפנים את הטלתן, ישולמו בתחום השירות באותה שנה ארצות רכוש או ארצות כלליות. הכל לפי הענין, ובשיעורים הנמוכים שבקצו לשנת הכספים הקודמת; לפי סעיף קטן (ד) רואים את הארצות שישולמו כאמור כאילו הוטלו לאותה שנת כספים שבה ישולמו."
5. תחילתו של חוק זה היא ביום כ"ח באלול תשי"ט (1 באוקטובר 1959).

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

ישראל בן-יהודה
שר הפנים

חוק הערבויות לסחר-חוק, תשי"ט-1959 *

1. כנוק זה -
"עסק יצוא" - יצוא טובין בתמורה המתקבלת בישראל מידי אדם שבחוק לישראל, וכן ייצורים או שידוקט של מוכר, או מתן שירותים בחוץ לארץ, בתמורה המתקבלת כאמור; "ערבות" - התחייבות לשימור הכסף או מקבולו.
2. שר האוצר מורשה לערוך בשם מדינת ישראל לערבות שנתנה על ידי אדם להסדיום הנכבדים מעסקי יצוא או לערוך להסדיום כאמור במישרין.
3. ערבות לפי חוק זה יכולה להינתן לעסקי יצוא דרך כלל, לעסק יצוא מסויים או לסוג מסויים של עסקי יצוא, וכן להסדיום דרך כלל או לסוג מסויים של הסדיום, הכל בתנאים שיראה שר האוצר.
4. ערבות לפי חוק זה תינתן אם לרעת שר האוצר יש לה לסייע לעידוד עסקי יצוא.
5. כל אימת שסך כל הערבויות שנתנו לפי חוק זה, ללא אישור ועדת הכספים של הכ"ג, ובענין הן בתקפן, עולה כפי 20 מיליון לירות, תהא כל ערבות נוספת מעונה אישור ועדת הכספים של הכנסת.
6. שר האוצר יפרסם ברשומות, חוץ אחד עשר חודש לאחר תום כל שנת כספים, דין וחשבון על סך כל הערבויות שנתן לפי חוק זה באותה שנה ועל סך כל התחייבויות שעדיין הן בתקפן על פי הערבויות האמורות ביום תום שנת הכספים.
7. תקפו של חוק זה עד יום ט"ז בתמוז תשכ"א (30 ביוני 1961).
8. שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה.

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

לוי אשכול
שר האוצר

* בתקבל בכנסת ביום כ"ב באב תשי"ט (6 באוגוסט 1959); הצעת החוק ודברי הסבר בהפרטמו בה"ח 393 תשי"ט, עמ' 164.